

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SØREN POVLSSEN, 1562-1640

Sognepræst i Egtved Anchersen ættens forfader

Michael Vinding, dr.phil.

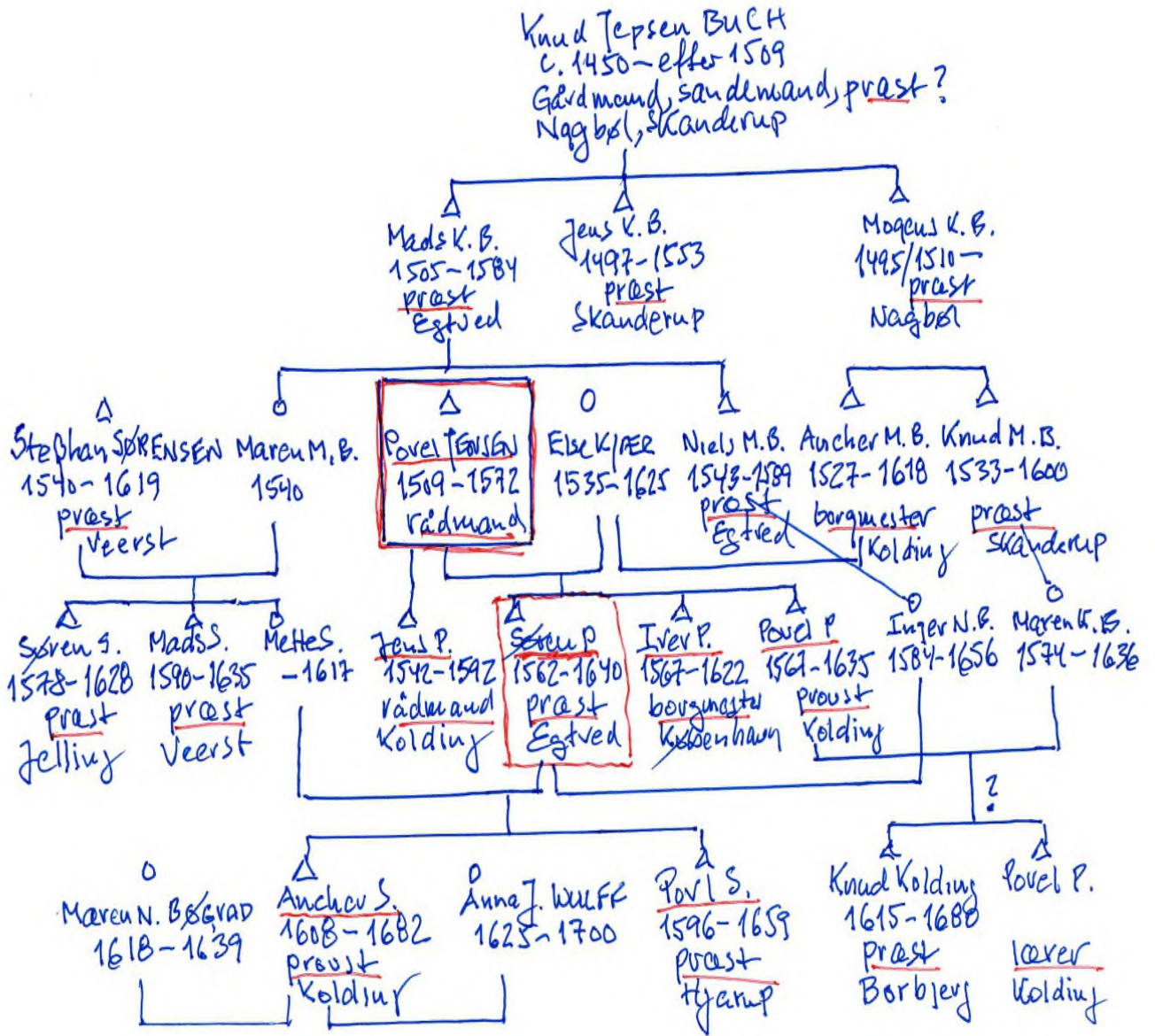
Denne artikel omhandler Søren Povlsen (SP), præst til Egtved og Ødsted sogne, provst for Jerlev-Slavs Herred, forfader til den lærde Anchersen æt. SP var søn af rådmand i Kolding, Povel Jensen (PJ), 1509-1572, der er stamfar til flere kendte præsteslægter: Vinding, Anchersen, Munk (Munch) og Povlsen.¹ Kun Vinding ætten er fortsat i agnatisk linje.

Faderen Povel Jensen blev i 1540 gift med Anne Ebbis, med hvem han havde to sønner, Jens, c. 1542-1592, og Peder, f. c. 1547. Efter Annes død i 1550 blev Povel gift med den 17-årige Else Sørensdatter Kjær, datter af Søren Mortensen Kjær (Paludan), borgmester og tolder i Kolding.² Povel og Else fik flere sønner, bl.a. Søren, 1562-1640; Iver, 1567-1622; og Povl, 1572-1635.³

¹ For PJ, hans hustruer og børn, se Vinding 2023a. Wibergs noter (nr. 214) for Egtved sogn har fejlagtige oplysninger om PJ: denne var rådmand i Kolding, men ikke tolder; og moderen hed ikke Else Poulsdatter, men Else (Elsa) Povels (Vinding 2023a: 25).

² For Søren Mortens Kjær, se Vogt 1987.

³ For Jens Povlsen, se Vinding 2023b; for Iver Povlsen, se Vinding 2024a og 2024b; og for Povl Povlsen, se Vinding 2024c.

Søren Povlsens nærmeste slægtinge. Årstallene skal tages med forbehold.

Søren Povlsen

Søren Povlsen (SP), også kendt som Søren Poulsen Paludan, 1562-1640, opkaldt efter sin morfar Søren Kjær; navnet Paludan er en latinisering af danske Kjær.⁴ 1584 student Roskilde, efter studier ved Københavns Universitet udenlandsk, studerede bl.a. i Wittenberg og to år i Leipzig. I 1588 blev han præst til Egtved og Ødsted sogne, senere provst for Jerlev-Slavs Herred.

Gift 1590 med Mette Stephansdatter, med hvem han havde otte børn, hvoraf kun to overlevede ham. Efter Mettes død i 1617 blev han gift året efter med Inger Nielsdatter Buch, datter af tidligere præst i Egtved, Niels M. Buch, søn af den første lutheranske præst Mads Buch;⁵ de havde ingen børn. Inger døde i 1656.

Det fortælles, at SP på en rejse i sognet dræbte en ulv med en sten hjulpet af sin tjener med en vognkæp. En sten, som opbevarede i præstegården, bar fgl. indskrift: "*Med denne Sten og Bøgegren, blev dræbt Graaben [ulven] i Agerren*"⁶.

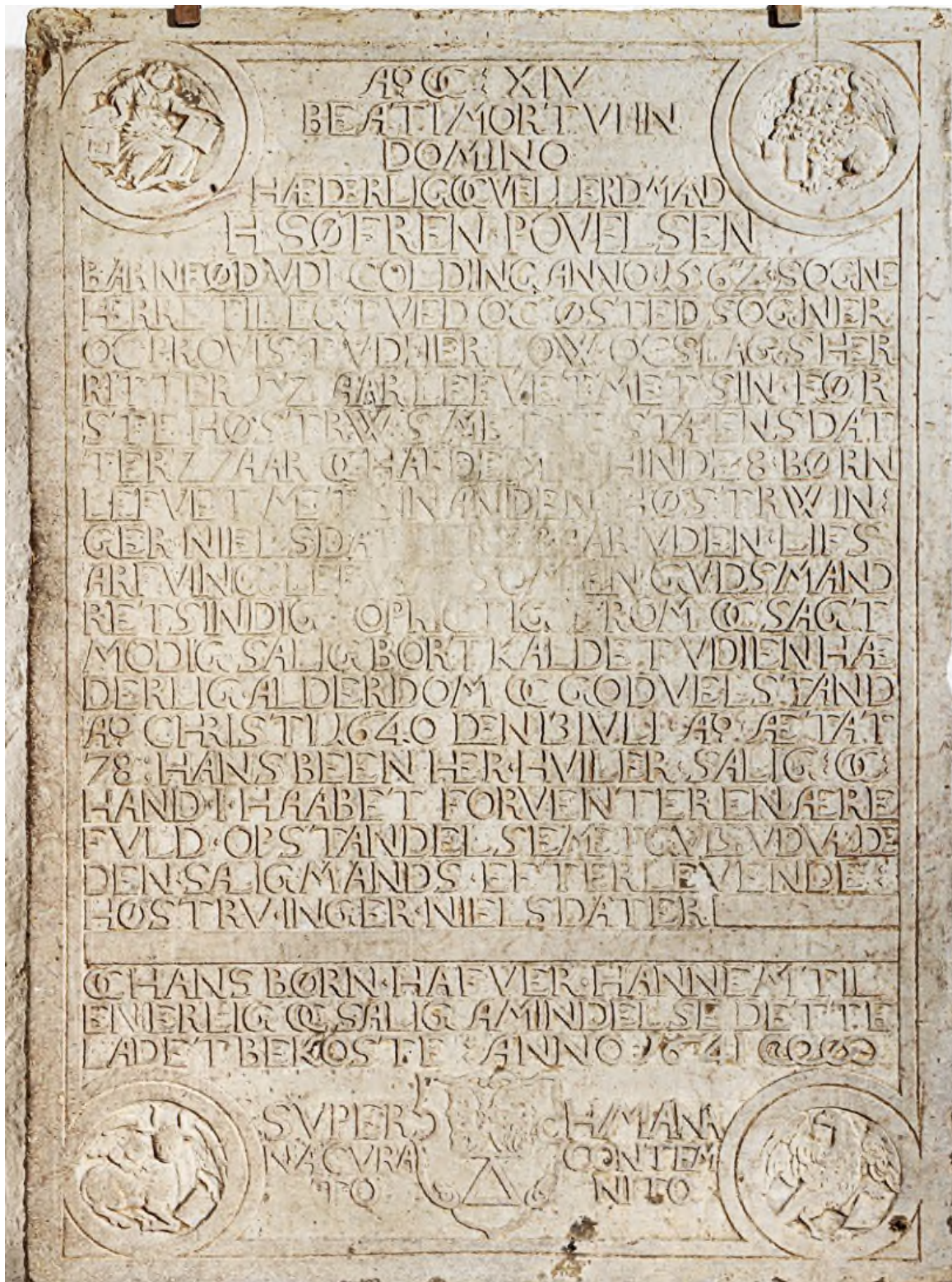
Fratrådte embedet i 1639 – formentlig pga. sygdom - og døde året efter, 78 år gammel. Han blev begravet i et gravkammer i koret i Egtved kirke med sin første hustru og senere blev hans anden hustru også bisat der. Gravstenen er nu fastgjort i koret i Egtved Kirke. Inskriptionen lyder⁷:

⁴ For Søren Povlsen, se Eliassen 1916: 204-208 og Green 2001: 142-143. Eliassens artikel om Egtved og Ødsted sogne indeholder kopi af en beretning om sognenes første præster af Knud Storm, præst til Egtved og Ødsted 1733-1772.

⁵ For Niels Buch og faderen Mads Buch, se Eliassen 1916: 201-204.

⁶ Eliassen 1916: 208.

⁷ Min tydning af inskriptionen. Forfatteren af teksten er ikke konsekvent i sin skrivemåde, f.eks. staves hustru først høstrw og senere høstrv.

Søren Povlsens gravsten, 1641, Egtved kirke. Nationalmuseet 2023: 3496

Ao OC:XIV
BEATI MORTVI IN
DOMINO

HÆDERLIG OC VELLERD MAND
H SØFREN POVELSEN

BARNEFØD VDI COLDING ANNO 1562 SOGNE
HERRE TIL EGTVED OG ØSTED SOGNER
OG PROVIST VDI IERLOW OG SLAGS HER
RITTER 52 AAR LEEVET MET SIN FØR
STE HØSTRW S METTE STÆENSDAT
TER 27 AAR OC HAFDE MET HINDE 8 BØRN
LEFVET MET SIN ANDEN HØSTRW IN
GER NIELSDATTER 23 AAR VDEN LIFS
AREVING LEFVET SOM EN GVDS MAND
RETSINDIG OPRIGTIG FROM OC SAGT
MODIG SALIG BORTKALDET VDI EN HÆ
DERLIG ALDERDOM OC GOD VELSTAND
Ao CHRISTI 1640 DEN 13 IVLI. Ao ÆTAT
78 HANS BEEN HER HVILER SALIG OC
HAND I HAABET FORVENTER EN ÆRE
FVLD OPSTANDELSE MET GVDS VDVALDE
DEN SALIG MANDS EFTERLEVENDE
HØSTRV INGER NIELSDATTER
OC HANS BØRN HAFVER HANNEM TIL
EN ERLIG OC SALIG AMINDELSE DETTE
LADET BEKOSTE ANNO 1641

SVPER

NACVRA

TO

VÅBEN

HVMANA

CONTEM

NITO

I hjørnerne af gravstenen ses de fire evangelisters symboler: øverst til venstre: mand: Mattæus; øverst til højre: løve: Markus; nederst til venstre: okse: Lukas; nederst til højre: ørn: Johannes.

Øverst på gravstenen er ordene: Ao OC:XIV, *beati mortui in domino*. Ao står for anno, år, og OC for 'og'. XIV er romertallet for '14'. De efterfølgende latinske ord, *beati mortui in domino*, betyder 'saglige er de døde'. Ordene er således fra Johannes' Åbenbaring, Kap. 14, vers 13 – derfor tallet 14.

Nederst i midten våben med bomærke, triangel med en mindre ditto ovenpå. På hver side latinske inskriptioner: '*superna cvrato/ humana contemnito*': 'Tag dig af det himmelske/ bryd dig ikke om det menneskelige.'⁸

Et epitafium over SP blev i 1800-tallet lavet om til en præstetavle for tiden efter 1842. Den latinske tekst er bevaret i afskrift. Den lyder på dansk:

"Under Guds ledende hånd af mit liv ni åringer yded Kolding; til musernes kunst⁹ otte Herlovia [Herlufsholm skole] gav¹⁰, Roskilde [gymnasium] seks, to skolen den høje [Københavns Universitet], så fædredestadens lærdomsanstalt, til sidst Leipzigerstudiet to. Hid jeg kaldtes af fromheds hverv, der ikke blev frugtløst. Vidner er fattig og rig, uven i fællig med ven. Femti solhverv og tvende

⁸ Nationalmuseet 2023: 3496.

⁹ Musernes kunst: kunst, specielt digtning og musik, i bredere forstand dannelsen.

¹⁰ Leth og Wad 1875, og Wad 1882 indeholder fine meddelelser over Herlufsholms dimitterede. Desværre dækker beskrivelserne pga. manglende kilder kun dimitterede efter c. 1580 - ikke de første fra skolens stiftelse i 1565.

dertil mit øje har skuet, medens som præst og som provst kaldet jeg røgtede her. Åringer tre gange ni jeg i ægteskab leved med Mette Stephansdatter, og børn to gange fire jeg fik. Derpå knyttet til Inger, af Niels en datter, men barnløs var jeg i åringer to, fulgt af tre gange syv. Syvti og otte åringers tal blev mig givet til herberg, livets trælsomme bo, hyllet i mørke og mulm. Herren med legeme og sjæl og i tro mine pligter at yde. Ingen at træde for nær derpå min stræben gik ud. Børn jeg mistede seks, kun tvende jeg lader tilbage. Slægten med afkom dog øget, i tallet en snes. Lev, men i Gud, min hustru, I børn og børnebørns skare. Levet uselvvisk i Gud livet alene har værd. Sjælen til himlene steg for triumfer evigt at fejre. Hisset den venter en gang hylstret, der lagdes i muld".¹¹

Teksten fremstår som en kort autobiografi skrevet af SP. Den oplyser, ligesom SPs gravsten, at han døde 78 år gammel. Derfor er teksten skrevet efter SPs død i 1640, sandsynligvis af hans søn Ancher Sørensen, 1608-1682, provst i Kolding.

SP blev i 1639 afløst af Peter Iversen, præst indtil 1659. Ifølge flere kilder var Peter Iversen søn af SPs yngre bror, borgmester i København, Iffver Poulsen.¹²

SPs ulyksaglige svogre

Som ovenfor nævnt blev SP i 1590 i en alder af 28 år gift med Mette Stephansdatter, c.1570-1617. Hun var datter af Stephan Sørensen, c.1540/50-1619, provst i Veerst, gift med Maren Madsdatter Buch, f. 1540.

¹¹ Eliassen 1916: 207.

¹² Eliassen 1916: 205 og Wibergs noter for Egtved sogn. For mysteriet om Peder Iversens forfædre og efterkommere, se Vinding 2024b.

Stephan og Maren havde mange børn, bl.a. tre sønner, der blev præster:

Søren, præst i Jelling, c.1578-1629.

Mads, f.c.1590/1600, efterfulgte faderen som præst i Veerst; og Christian (Chresten), præst i Vorbasse.

Søren og Mads fik grumme skæbner, som kort skal gengives.

SPs svoger Søren Steffensen: præst og frihedskæmper

Søren Steffensen blev præst i Jelling Kirke i 1607, c. 29 år gammel. Tidligere havde han været rektor for Vejle skole og sognepræst for Vinding sogn nær Vejle. Gift med Maren Jensdatter, med hvem han sandsynligvis fik et barn, der siden formodes begravet sammen med Søren og Maren. Efter Søren's død blev Maren gift med hans efterfølger Jørgen Pedersen – formentlig i 1629.

Om Søren's tragiske død efter tortur i 1628, c. 50 år gammel, efter have sendt hemmelige efterretninger til de danske tropper på Fyn om de kejserlige tropper, som i 1627 havde besat Vejle under Trediveårskrigen (1618-1648), beretter Heltoft:

”I denne Nødens Tid var det, at Søren Steffensen satte sit Liv i Vove for om muligt at hidføre andre Tilstande Han sendte nemlig Meddelelser om Fjendens Bevægelser til den danske General, som laa paa Fyn. Korrespondancen er rimeligvis gaaet godt nogle Uger, men saa har Fjenden fattet Mistanke. En skønne Dag blev i al Fald Præstens Sendebud grebet, og i hans hule Stok fandt man et Brev fra Søren Steffensen til den danske General. Straffen fulgte prompte. Søren Steffensen blev slæbt til Haderslev, hvor han i et Fængsel blev pint og mishandlet saadan, at han i Fortvivlelse tog Livet af sig selv. Fjenderne førte derefter Liget til Jelling, hvor de hængte det op paa en Høj lidt syd for Byen. Præstens Hustru gik imidlertid ud om Natten, tog Liget ned og begravede det inde i

*Kirken tæt ved Muren. - Dette skete i Begyndelsen af Aaret 1628.*¹³”

Også Wiberg har beskrevet denne tragiske historie, som ifølge ham fandt sted i 1629: ”*De mishandlede Legemet og hængte det op ved Skjægget paa en Høi til Spectakel på den Jernkrog, der til sørgelig Amindelse den Dag i Dag sees over Jelling Kirkedør...*”¹⁴

Relief af Søren Steffensens gravsten i Jelling kirke. Heltoft 1922:51

SPs svoger Mads Steffensen: præst og morder

¹³ Heltoft 1922: 44-45. For Søren Steffensen, se også Green 2001: 140.

¹⁴ Wiberg noter (nr. 549) Jelling og Hover sogne.

Om Sørenns bror Mads, der også fik en grum skæbne, berettes:
”Mads Staffensen Veerst, sognepræst i Veerst, f. 1590/1600, g. m. Appelone, efterfulgte sin far i embedet omk. 1620. Han blev også kaldt Mads Buch efter morfaderen, og han led også en krank skæbne. Eftermanden pastor Niels Christensen Gjødstrup skrev om ham, at han “gerådede udi så stor vidtløftighed og gæld, at han aldrig tiendeparten deraf kunne betale”. Man har tidligere troet, at hr. Mads døde i 1635, men dombogen fra Viborg landsting fortæller en anden historie. For i 1635 havde lensmanden på Koldinghus indkaldt sandemændene for Anst herred for at få opklaret, hvem der var sognepræsten til Bredstrup og Kongsted hr. Niels Nielsen Alslevs banemand, og hvad der var hans banesår, da han var fundet død for hr. Madses bordende i Veerst præstegård den 4. august samme år. Af et tingsvidne den 20. august om syn på hr. Niels fremgik det, da man løsnede hans klæder, at han havde et skudsår “straks neden for hans navle”, som måtte have forvoldt hans død. Et andet vidne, nemlig Oluf Nielsen Buch søn af sognepræsten i Egtved Niels Madsen Buch, forklarede, at tirsdag den 4. august kom hr. Niels til hr. Mads i Veerst, som på det tidspunkt var i Bække for at lade en præsteeng indkaste. Da han kom hjem, var det over middag. De to præster spiste sammen og bød hinanden til bords, og da måltidet var forbi, begyndte de at tale om penge. Hr. Mads sagde, at hr. Niels gjorde ham stor uret og begærede, at han skulle give ham kvittance på 20 rigsdaler, som han havde anskrevet for højt. Men hr. Niels sagde, at det kunne han slet ikke gøre. Alt imens de tvistedes, sad de og drak øl og brændevin - de havde dog kun en halv pot brændevin. Under diskussionen tog hr. Mads en langbøsse i sine hænder og skød hr. Niels ihjel for hans bordende. Hr. Niels bad om sine synders forladelse og befalede sin sjæl i Guds sin faders hånd og blev så siddende død. De var alene i stuen. (Var vidnet til stede?). Hr. Madses kone Appelone og hans mor Maren hr. Staffens

vidnede, at de hørte bøssen gå af, og at de løb op i stuen, hvor hr. Mads stod med ryggen op ad en væg og klagede sig og sagde: "Oh ve, jodut mig arme mand, hvor ikke ulykkeligen er det tilgangen mig, at bøssen var spændt, og jeg vidste det ikke!". Kort efter under foregivende af at skulle til Kolding for at gøre kirkens regnskab op tog Mads af sted, og man så ham ikke siden. Måske flygtede han til udlandet. Sandemændene aflagde ed og svor Mads Staffensen manddød over og fra sin fred, for sagesløs mand hr. Niels Nielsen han ihjelskød. Efter hr. Madses udsagn drejede det sig om et vådeskud og ikke om et drab.”¹⁵

SPs ældste søn præsten Poul Sørensen, 1596-1659

SPs ældste søn var Poul Sørensen (PS), f. 1596. Student Sorø 1615, derefter udenlandsk, bl.a. Wittenberg 1618. Præst i Hjarup og Vamdrup sogne, formentlig fra 1623 til 1659. Død – formentlig af pest - og begravet i Kolding i 1659, 63 år gammel.¹⁶

Det er overraskende, at PS blev begravet i Kolding når hans to hustruer var begravet i Hjarup. Måske hænger det sammen med, at Hjarup præstegård blev afbrændt af polske krigsfolk i 1659.¹⁷

PS gift c. 1624 med Dorthe Hansdatter, d. 1645, med hvem han havde flere børn, men ingen kendte sønner, der videreførte ætten. Gift anden gang 1646 med Maren Godskesdatter, død 1647 i barselseng sammen med sit nyfødte barn.

SPs yngre søn Ancher Sørensen, Anchersen ætten forfader

¹⁵ Green 2001: 141-142.

¹⁶ Wiberg noter (nr. 445) om Hjarup og Vamdrup sogne. Jørgensen, *et. alia.* 1987 om Skt. Nikolaj Kirke, har ingen informationer om PS.

¹⁷ <https://www.hjarupkirke.dk/>

Den yngste søn var Ancher Sørensen (AS), 1608-1682, student Sorø 1627, sognepræst Kolding 1635, senere provst. Opkaldt efter SPs moders anden mand, borgmester og tolder Ancher Mogensen Buch; det er fra denne at efternavnet Anchersen stammer.

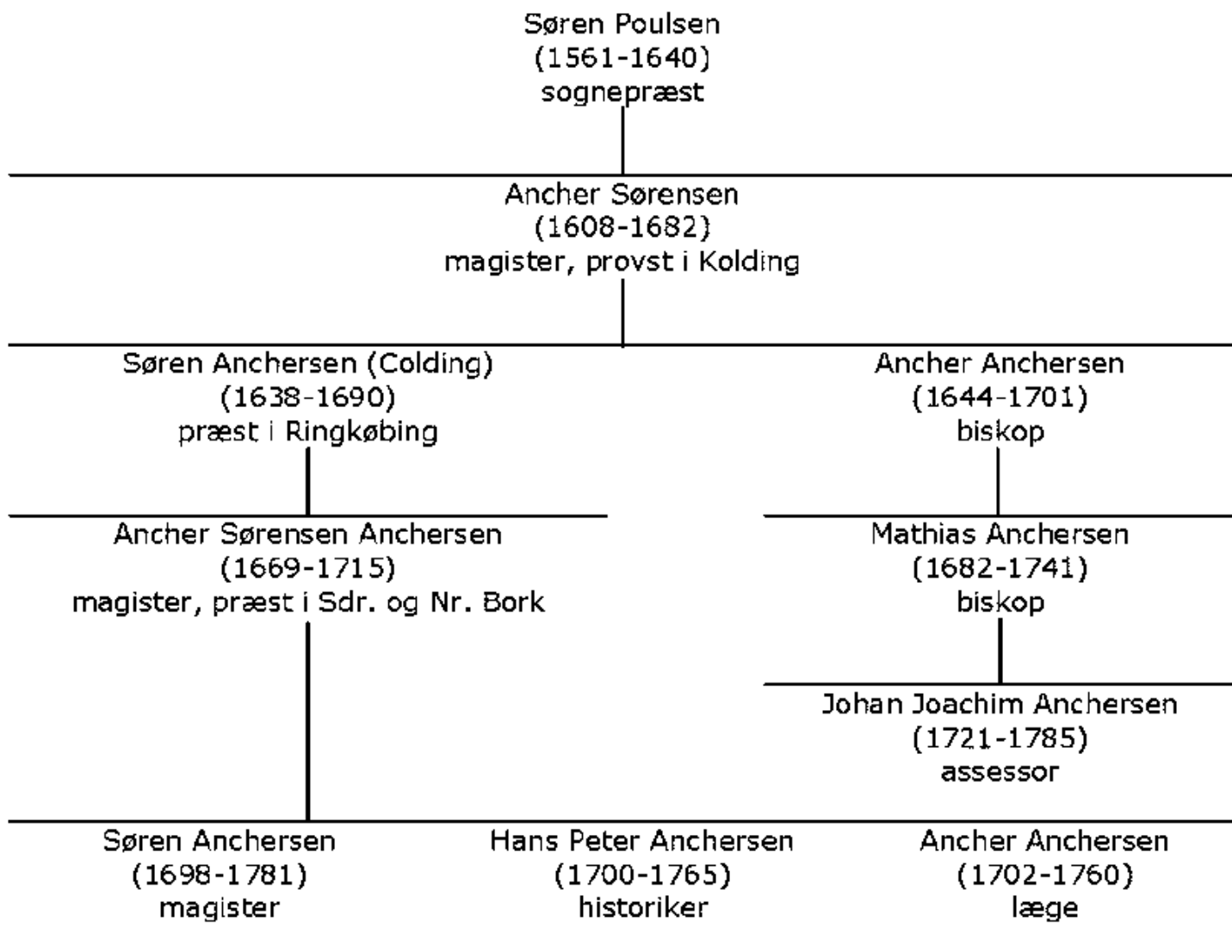
AS' første hustru Maren Bøgvad, 1618-1639, datter af Niels Jepsen Bøgvad, borgmester i Kolding. Hans anden hustru Anna Jerimisdatter Wulf, 1625-1700, datter af slotskriver og tolder Jerimias Wulff (Wolf), og hustru Annine H. Reiminch, datter af apoteker Reiminch.¹⁸

AS' ældste søn var Søren Anchersen (Colding), 1638-1690. Student Sorø 1660, præst i Ringkøbing, hvis søn var Ancher Sørensen Anchersen, 1669-1715, præst i Sdr. og Nr. Bork. Denne havde flere sønner: Søren Anchersen, 1698-1781, professor; Hans Peter Anchersen, 1700-1765, historiker; Ancher Anchersen, 1702-1760, læge; og Hans Chr. Anchersen, 1708-1791, brygger. Ingen af brødrene havde - så vidt vides - sønner, der videreførte ætten.

Ancher Sørensens yngste søn var Ancher Anchersen (AA), 1644-1701, født i Kerteminde, hvortil moderen Anna var flygtet pga. Torstenssonkrigen 1643-1645. Studerede 1665-66 teologi og orientalske sprog i udlandet, bl.a. Wittenberg. 1668 rektor for Kolding Skole. Hofprædikant for kronprins Frederik (senere IV) under dennes udenlandsrejse. 1693 biskop over Ribe Stift. Han siges at have været en mand af gammeldags sæder, som kun deri var ny, at han ikke havde den gamle tids fejl.¹⁹

¹⁸ For Reiminch, se Rasch 2004 og Vinding 2023b.

¹⁹ For Ancher Anchersen, se Nygård 1979-84.

AA gift første gang med Maren Pedersdatter med hvem han fik fire sønner og fire døtre. Der er – overraskende - kun information om to af sønnerne – måske fordi de andre to døde spæde? Sønnen Peder, 1674-1723, blev 1704 sognepræst til Karlby og Voldby; han havde to døtre, men ingen sønner. For sønnen Mathias, 1682-1741, se nedenfor. Efter Marens død i 1688, giftede AA sig med Anne Nielsdatter Obling (d. 1703), der havde arvet Laage Hovedgård nord for Vejle gennem sin første mand Jens Jørgen Jelling. Ingen børn i dette ægteskab.

Biskop Ancher Anchersen, 1644-1701

AA's epitafium i Kolding kirke på latin, svulstigt, opstyltet og med florumvundne vendinger, opsat i 1729 af hans børn, lyder:

"Den algode almægtige allerhelligste Gud helliget.

Her hviler Ancher Anchersen, ejer af Laage, doktor i den hellige teologi og biskop i Ribe. Berømt hjemme og ude ledede han som rektor i Kolding Skole i femten år med uforligneligt ry for sine sæder, sin begavelse, sin høje dannelse og sin veltalenhed. I ni år vejledede han som førstepræst og provst menigheden i Kolding. Imidlertid blev han medgivet kong Frederik IV som skriftefader og hofprædikant, da denne i sin ungdom berejste Europa. Efter hjemkomsten ledede han som biskop Ribe stift i otte år. Han bistod som tredje ordinator ved Frederik IVs kronsalving på Frederiksborg slot den femtende april 1700. Først ægtede han Maren Pedersdatter, med hende fik han fire sønner og fire døtre. Anden gang giftede han sig med Anna Obling, ejer af Laage.

I juni måned 1701 døde han fromt og gudfrygtigt i Ribe, 57 år gammel. I Ribe stift genopliver ikke blot kirker, skoler og hospitaler, hvis tarv han havde våget over og draget omsorg for, smerteligt mindet om den udødelige leder og førstemand, men det gør også den lærde verden, hvis hæder han havde vogtet som et uefterligneligt forbillede på fromhed, retskaffenhed og alle dyder. Dette minde har de børn, som nu er i live, Mathias, Dorothea og Anna Margareta Anchersen, utrøstelige, sat over en dybt savnet far.²⁰”

Mathias Anchersen

Ancher Anchersens søn Mathias Anchersen (MA), 1682-1741, 1698 student Ribe, 1701 rektor i Fredericia, 1706-1709 udenlands, 1709 professor matematik, 1720-1726 sognepræst Tårnby, 1726-1731 sognepræst til Trinitatis kirke.²¹ I 1731 indstillet til det prestigefyldte professorat i teologi. Kong Christian VI, der var blevet konge året forinden og dybt påvirket af pietismen, modsatte sig dette, men udnævnte dog samme år MA til biskop i Ribe, MA's fødeby, hvor hans far tidligere havde været biskop.

MA var ekspert i orientalske sprog, især hebraisk, som han lærte gennem omgang med de jødiske rabbinere ved synagogen i Fredericia og senere i udlandet.

MA vil blive husket for sine mange uheld. I 1707 udgav han i Utrecht *Poema Abu-Ismaelis Tograi* på arabisk, ledsaget af en latinsk oversættelse; næsten hele oplaget gik til grunde ved skibbrud under overførelsen fra Nederlandene til Danmark.

²⁰ Jørgensen *et. alia.* 1987: 202. AA's ældste søn Peder nævnes ikke, idet han døde i 1723 før faderens epitafium blev opsat i 1729.

²¹ For Mathias Anchersen, se Wikipedia om denne.

I 1711 blev han gift med Theodora Bygball, men kun få uger efter brylluppet døde den unge hustru af pest. Gift anden gang 1712 med Maria Elisabeth Mechen (Meichen), med hvem han fik flere børn, bl.a. sønnen Johan Joachim Anchersen (JJA). Senere, ved Københavns store ildebrand i 1728 mistede MA næsten alt hvad han ejede.

Det blev en ulykkelig tid for MA i Ribe, især for han - formodes det - ikke støttede den pietistiske bevægelse, som var stærk ikke blot i kongehuset, men også i Ribe. Og så havde han store økonomiske problemer. Wiberg skriver: ”Havde som Biskop adskjellige Ubehageligheder, især ved sin fortrykte oeconomiske Stilling, som havde til Følge, at det i hans sidste Aar forbødes ham, at oppebære de offentlige Penge. Var tilbøjelig til stærke Drikke. Enken med 7 Børn maatte gaae fra Arv og Gjæld.²²” Det synes, at MA var en nedbrudt mand da han døde i 1741.

Epitafium i Kolding kirke opsat 1771 af sønnen JJA, lyder:
*”Den algode almægtige allerhelligste Gud helliget.
Her hvilder Mathias Anchersen, fordum biskop i Ribe. Han blev født i Kolding den 16. marts 1682. Hans far var den højærværdige Ancher Anchersen, biskop i Ribe, hans mor, en pryde for sit køn, Maren Pedersdatter. Fra året 1701 til året 1706 ledede han som rektor skolen i Fredericia. Derfra drog han til udlandet i den hensigt at skaffe sig videnskabelig dannelse. Han vendte ikke tomhændet tilbage, men særdeles velbevandret i forskellige slags lærdom, først og fremmest hebraisk, rabbinsk, syrisk, arabisk, persisk, tyrkisk. Efter hjemkomsten beklædte han elleve år igennem stillingen som professor i lavere matematik ved Københavns universitet. Med veltalende fromhed gav han prædikestolen liv og sjæl, seks år i Tårnby kirke på Amager, fem*

²² Wibergs noter (nr. 612) om sognepræsterne til Trinitatis kirke.

år i Trinitatis kirke i København. Til sidst blev han i året 1731 biskop i Ribe. Han dør i embedet den 26. februar 1741. Han var to gange gift, far til tretten børn, bedstefar til fire børnebørn. Han var sin families, sit stifts, den lærde verdens og alle godes attrå.²³”

Johan Joachim Anchersen

Sønnen Johan Joachim Anchersen (JJA), 1721-1785, konferensråd og højesteretsassessor, var ugift. Dermed uddøde også denne gren af Anchersen ætten i mandlig linje.

JJAs epitafium i Kolding kirke lyder:

”Her hviler J. Joachim Anchersen, Mathias’ søn, Anchers sønnesøn, Hans Hellige Kongelige Majestæts konferensråd og assessor i rigets højesteret. Født den 3. november 1721, død den 21. november 1785. Det håb, der stoler på Gud, står aldrig beskæmmet tilbage.²⁴”

På alle tre epitafier findes Anchersen slægtens våben – to ankre over kors – hvor ankeret er symbol for håb.

Anchersen ættens våben

²³ Jørgensen *et. alia.* 1987: 203.

²⁴ *Ibid.*

Litteraturhenvisninger

Eliassen, P., 1916, Fra Egtved og Ødsted Sogne, *Vejle Amts Aarbøger* 1916: 176-231.

Green, J.H. 2001, *Anetavle for Jens Pertou Haahr Nielsen Green (1865-1956)*. Privat udgivelse. Slægtsforskernes Bibliotek.

Heltoft, J., Præsten Søren Steffensen fra Jelling. *Vejle Amts Aarbøger* 1922: 43-53.

Jørgensen, T., Jensen, V., Dedenroth, P., 1987, *Skt. Nikolaj Kirke, Kolding*.

Leth, A. og Wad, G.L. 1875, *Meddelelser om Dimitterede fra Herlufsholm*. Første Bind.

Nationalmuseet 2023, *Danmarks Kirker, Egtved Kirke (Vejle amt)*, XVII, hæfte 28-29: 3421-3518.

Nygård, S., Ancher Anchersen (biskop), *Dansk Biografisk Leksikon*, 3. udgave 1979-84.

Rasch, W., 2004, Om apoteker Hermann Reiminch – hans samtid og efterkommere, *Koldingbogen 2004*.

Vinding, M., 2021, *Jens Poulsen Winding. En lærd i Odense i 1600-tallet*. Slægtsforskernes Bibliotek.

Vinding, M. 2023a, *Povel Jensen, 1509-1572. Rådmand og Skattemester i Kolding. Hans Liv og Samtid*. Slægtsforskernes Bibliotek.

Vinding, M. 2023b, *Jens Povlsen, c.1542-1592. Rådmand og Tolder i Kolding*. Slægtsforskernes Bibliotek.

Vinding, M. 2024a, *Iver Povlsen, 1566-1622. Købmand og borgmester i København. Hans levned og samtid*. Under forberedelse.

Vinding, M. 2024b, *Iver Povlsen, 1566-1622. Købmand og borgmester i København. Hans efterslægt*. Under forberedelse.

Vinding, M. 2024c, *Povl Povlsen, 1572-1635. Sognepræst i Kolding*. Under forberedelse.

Vogt, S. 1987, Søren Kjær, borgmester og tolder i Kolding,
Koldingbogen 1987:97-101.

Wad, G.L. 1882, *Meddelelser om Dimitterede fra Herlufsholm.*
Fortsættelse (Andet Bind)

Wiberg-net.dk